

Dittrich Panka

Idő kerekén

Ezer levél hull a földre
Sáros ködbe temetődve
Gyökér törzsén újra nőnek
fittyet hánynak az időre

Kapaszkodom amíg tudok
Akkor is ha feljajdulok
Szívem mélyén kőrákások
abból születnek az álmok

Kerecsényi Éva

Bástya

Kérges kezében gyöngyöt perget,
kincset őriz a szíve alatt,
hátán hajszolt életnek terhe,
mégis erős bástya maradt.

Sors baltája testét kikezdte,
de méltósága meg nem kopott,
óvó karját az égbe nyújtja,
s a világ velünk tovább forog.

Rozán Eszter

Tóparton

Lágyan simogat a napsugár,
minden olyan békés itt ma,
nádasban megbújva egy kis lak áll,
ajtaja hívogatón nyitva.
A tó tükrében ott az élet,
rejtett szenvedéllyel teli,
ha velem vagy, már nem félek,
kezem kezed el nem engedi.

Vönöczkiné Gmeindl Margit

Puha pihék

Arcod puha, mint a bársony,
nyakad pihéit mind imádom.
Szeretem csókolni ajkad,
szegletében íves hajlat.

Elrepülök pilleszárnyon
át a messzi óceánon.
Repülnék, mint a gondolat,
csókod, a fonal, itt maraszt!

2021-es Naptár-ban: